

Dato: 4. maj 2009
Kontor: Kontoret for Integrationspolitik
J.nr.: 2009/5011-100
Sagsbeh.: MLP
Fil-navn: 101.09.svar.

Besvarelse af spørgsmål nr. 101 stillet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 27. marts 2009 (Alm. del).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes oplyse, om en kommune kan nægte en asylansøger, der netop har fået opholdstilladelse, at tage bopæl i kommunen."

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henrik Dam Kristensen (S).

Svar:

Integrationsloven har bl.a. til formål at sikre en mere jævn geografisk fordeling af nyankomne flygtninge med henblik på at opnå bedre forudsætninger for en vellykket integration og for at sikre, at et større antal kommuner deltager i integrationsopgaven.

Dette formål har navnlig fundet udtryk i integrationslovens boligplaceringsregler, hvoraf bl.a. følger, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil en flygtning er visiteret, skal anvise en bolig til den pågældende.

Udnytter kommunen ikke i tilstrækkelig omfang sine muligheder for at anvise en permanent bolig til en flygtning, som Udlændingetjenesten har visiteret til kommunen, kan Udlændingetjenesten med henblik på at anvise en bolig til den pågældende på vegne af kommunalbestyrelsen og for kommunens regning indgå aftaler om at erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen, jf. integrationslovens § 15.

Vælger en flygtning, der netop har fået opholdstilladelse, at tage bopæl i en anden kommune end den kommune, hvortil flygtningen er visiteret, skal tilflytningskommunen tage stilling til, om kommunen ønsker at overtage ansvaret for udlændingens introduktionsprogram.

Kommunalbestyrelsen kan derimod ikke nægte udlændingen at tage bopæl i kommunen, men det kan få konsekvenser for den pågældende flygtnings introduktionsydelse og opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, såfremt tilflytningskommunen ikke har godkendt at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet.